Svenska kyrkan ENÅNGER - NJUTÅNGERS FÖRSAMLING

KYRKBLADET

1 / 2016

Kyrkoherde Pär och Alice tillönskar alla läsare ett Gott Nytt Kyrkoår

Foto Rune Brolin

Det som har varit, det som är och det som kommer...

”Allting har sin tid, det finns en tid för allt som sker under himlen.” Så skriver Predikaren i sin bok i Gamla Testamentet. Sedan räknar han upp en mängd händelser som vi alla får möta mer eller mindre, händelser som vi uppfattar som bra eller dåliga.

Ja, livet är inte bara på ett sätt utan det förändras hela tiden och innehåller så mycket. Förändring är ett tecken på liv. Vi kan se det som tydligast hos den nyfödda människan, som går igenom en otrolig förändring under de första åren, då kroppen utvecklas och medvetenheten om det som finns omkring barnet, ökar allt mer. Förändringen följer oss sedan genom alla våra livsdagar och det märks tydligast på vår kropp. Den har sin begränsade tid att fungera.

En värld i förändring

Människan har nog genom alla tider upplevt att de har fått vara med om förändringar, men frågan är om inte förändringstakten har varit som snabbast under de senaste 150 åren, om vi jämför den med vad som har hänt före dess. Den tekniska utvecklingen har bidragit med maskiner och hjälpmedel som påverkar det dagliga livet. Tekniken gör att vi reser till jordens alla hörn på ett snabbt och bekvämt sätt. Vi kan få kontakt med varandra sekundsnabbt med den senaste tekniken. Människans kunskap om sig själv, om jorden och universum har ökat ofantligt de senaste 150 åren. Vi kan utnyttja jordens resurser på ett helt annat sätt än tidigare. Det är både på gott och på ont om vi tänker på de förändringar i klimatet som vi är orsak till.

Men, medvetenheten om att jorden är vårt enda hem i ett stort och kallt universum har också ökat och i bästa fall ändras den farliga kursen som vi är inne på. Nu ligger det nog i människans natur att vara nyfiken, att vilja lära sig mer och att upptäcka det som inte är känt. Den tekniska utvecklingen kommer säkert att fortsätta, men en fråga är om vi blir för beroende av tekniken eller om den kommer att hjälpa oss allt mer.

Världens ekonomi har blivit till en enda. Det som händer i till exempel Kina eller USA påverkar hela världens ekonomi. Mycket av ekonomin bygger på konsumtion.

Vi uppmanas att handla saker för att vårt liv ska bli mer innehållsrikt och förändras till det bättre. Men det är inte alltid som det blir så mycket bättre bara för att vi har det senaste.

Tradition och förnyelse - vad är bäst?

Det finns en spänning mellan att behålla det gamla och att följa det nya. Spänningen finns i de stora händelserna i världen som vi delar med många och det finns i våra egna privata liv om vi ska hålla fast vid gamla vanor eller våga oss på något nytt. Det finns ett uttryck som säger: Man vet vad man har, men man vet inte vad man får. Det är nog så att vi behöver båda delarna, både behålla något av det vi känner igen och få möta det nya och till en början okända. Livet innebär förändring.

Det svåra är att hitta en god balans, att man inte klamrar sig fast bara vid det gamla, eller att man helt går in i något nytt och okänt. Vi behöver tid för att ställa in oss på det nya. Vi kan behöva tid att lämna det gamla och acceptera en förändring. I jämförelse med djuren har vi fått en förmåga att kunna se bakåt på det som har hänt, att se vad som händer i nuet och att planera vad vi vill ska hända. Men det ger också ibland besvär att klara av de förändringar som vi är med om.

Kyrkan förr och nu

Bibelns texter har kommit till under en lång tid, då människans levnadsvillkor och syn på sig själv, på Gud och på världen förändrades. Ändå talar Bibeln om sådant som inte förändras bara för att världen förändras. Gud är Skapare av himmel och jord, Jesus Kristus är vår och världens Frälsare, vi lever tack vare den Helige Ande. Det är ett grundläggande budskap i Bibeln som gäller fortfarande. Vi kan se det som fasta punkter i en värld, där så mycket förändras omkring oss och vi som personer ändras till kropp och själ, genom de erfarenheter som vi får vara med om, under livets gång.

Vår kyrka har också förändrats genom tiderna. En kyrka byggs på ett annat sätt idag än för till exempel 400 år sedan. Vi har ett annat språk för att göra Bibelns texter begripliga. Vi sjunger andra psalmer och sånger än tidigare. Men mycket finns också kvar. Vi delar nattvarden med Herren och varandra och vi tar emot det heliga dopet. Nattvard och dop har varit med ända sedan kyrkan bildades.

Jesu ord och det som de betyder finns kvar i vår tid. Det är något som vi får leva med, samlas kring i kyrka och församling. Vi må tro och tänka att Gud är evig i en föränderlig värld.

Mats Sandström

Iggesund - en tätort i förändring

Hyllorna gapar tomma i den sista av många Konsumbutiker i Iggesund.

Genom 1846 års förordning bestämdes, att handelsbodar nu fick öppnas på landsbygden, men endast på minst tre mils avstånd från närmsta stad.(Lindström, H., Näringsfrihetens utveckling i Sverige 1836-1864, Göteborg 1923, s 81 f)

Nu är vi snart tillbaka till hur det var då innan handelsbodarna fick öppnas på landsbygden – Konsum i Iggesund läggs ned medan handeln i och strax utanför Hudiksvall ökar. Iggesund har haft alla sorters affärer genom åren och man funderar varför det inte fick fortsätta att vara så.

Den första affären var nog Iggesunds Brukshandel som startade sin verksamhet omkring sekelskiftet, den låg mitt emot brukskontoret, nedanför stentrappan på andra sidan Riksvägen.

Mellan 1917 och 1922 hade brukshandeln en filial på Villagatan. Bruks–handeln övertogs 1922 av Konsmentföreningen.

På 1960-talet fanns det fyra stycken Konsumbutiker i Iggesund, ”Lill-Konsum” på norra, byggt ca 1925, Konsum ”Egnahem” på Torggatan, byggt på 40-talet och ”Stor-Konsum” eller som folk nere i norra också kallade det ”Över koopra” som då var beläget i det gröna huset där nu Café Annorlunda huserar och Iggesunds första Konsum snabbköp fanns i källaren i ”Skoftebo”, nuvarande Centralgatan 11 som byggdes 1952.

Tidigare fanns det också små mjölkbutiker som var i kooperationens ägo, bland annat vid ”Rödbyggningen” nedanför Forsavägen.

Iggesunds centrum började 1963 fyllas med butiker och annat, då fanns radioaffär, arbetsförmedling, försäkringskassa, möbelaffär, herrekipering, damfrisering, post, banker, elaffär, folktandvård och polisstation.

forts nästa sida

forts. fr. föregående sida
Efter Riksvägen (nuvarande Stora Vägen) fanns bland annat skoaffär, sportaffär, pappershandel, färghandel, matvaruaffär och textilaffär. Skomakare, bageri, fiskaffär fanns i anslutning till Riksvägen.

När jag flyttade till Iggesund i slutet av 1960 fanns, om jag minns rätt, sju inrättningar på norra, förutom ”Lill-Konsum” fanns bland andra Pär Sjödins diversehandel, slakteri, bageri och möbelaffär.

Oktober 2015, hyllorna gapar tomma i den sista av många Konsumbutiker i Iggesund – förändringens tid fortsätter i och med att en ”institution” som Konsum läggs ned i Iggesund. Konsums saluhall, som nu alltså har stängt, öppnade 1962 och har nu 53 år senare stängts. Vad som kommer därefter vet vi inte?

Text Ingela Fahlberg Kilarne, med god hjälp av Torbjörn Bodare
Foto Rune Brolin

Integrationsresa till Järvzoo, Nordens Vildmarkspark

Tidigt en lördagmorgon i september åkte församlingsbor och asylsökande till Järvzoo. Det är en djurpark på djurens villkor, i deras naturliga miljö. De har generösa utrymmen och de kan gå undan och vara ifred om de vill.

Där fanns många fina nordiska djur som älg, skogsren, lodjur, myskoxe, järv, varg och björn men också många vackra ugglor. Slingan runt Järvzoo är tre km men även många små barn gick själva och var hur nöjda som helst. Till sist när vi gått runt Järvzoo fick vi klappa getterna. Det var också mysigt...

Ann-Kristin Källström, diakon

Njutånger-Iggesunds kyrko**kör kör**de norrut och bjöd jämtar på **kör**sång

En reseberättelse i ord och bild av körmedlemmen Annika Bodell

Vi startade vår körresa mot Östersund, lördag morgon den 19 september. I tre minibussar lämnade vi en vacker höstdag Iggesund för att möta allt mer blåst och ruggigt väder när vi närmade oss målet. Efter stopp på en pizzeria där vi alla åt oss mätta, var vi framme och fick träffa sångpedagogen Astrid Domino, som hjälpte oss alla att andas rätt och så klart använda stödet på rätt sätt. Många aha’n spred sig i församlingsgården där vi tillbringade vår eftermiddag. Vi sjöng och sjöng och och fick mycket beröm av Astrid.

Efter den mycket intensiva eftermiddagen rullade vi vidare till hotell Clarion där vi checkade in och hade någon timme över för att förbereda oss för att inta en gemensam trerätters middag. Efter en trevlig och mycket givande dag drog vi oss så småningom tillbaka.

Söndagsmorgonen startade lite olika för oss, någon hade yoga, andra tog en promenad eller uppsökte gymmet som hotellet erbjöd. Därefter åt vi frukost, checkade ut och tackade för oss.

Nästa stopp var den fina kyrkan där vi blev varmt välkomnade. Vi övade för att senare medverka i sön-dagens mässa. Det gick bra och vi fick beröm.

Undertecknad tog också tillfället i akt att besöka det riksbekanta sjöodjuret som för tillfället var på land och troligen hade tjuvlyssnat på dagens predikan, (se bild).

Vi lastade in oss i bussarna och rullade vidare emot Jamtli där vi bl.a. avnjöt en lättare måltid och besökte shoppen på stället, där det handlades allt från fåglar med läten till kort över Jämtland. Efter lunchen började vi vår resa hem mot Hälsingland.

Väl hemma och med många skratt och en kör som nu absolut vet hur man använder sitt stöd och röstläge i körsammanhang, tackar vi våra chaufförer och alla andra som varit med och ordnat denna körresa. Tack!

Kyrkogångarvisan

med inledning av Andreas Holmberg

Så här inför det nya kyrkoåret (som ju börjar Första advent) vill jag gärna aktualisera vår kyrkogång.

Det blir ju i Sverige gärna så att vi ransonerar den till vissa högtider, som Första advent, Jul och kanske någon gång Påsk eller Pingst. Eller Allhelgona.

Men vi kanske inte så ofta går i kyrkan på ”vanliga”söndagar med teman som ”Medmänniskan” eller ”Samhällsansvar”? Eller på Doms–söndagen före Advent, även om vi finner den tanken nyttig att det kan vara Jesus själv som är den sjuke eller fängslade som vi besöker (eller struntar i).

Det där med domen låter lite kusligt, tycker vi kanske, trots alla miljö- och kärnvapenlarm. Fast då missar vi viktiga bitar i kyrkoårets stora kostcirkel. Även när jag absolut inte trodde på Gud (i 20-25-årsåldern) tyckte jag att det var nyttigt att i Allhelgonatid påminnas om döden - eller på Tacksägelsedagen om allt jag hade att vara tacksam för. Och ännu mer nu när jag faktiskt tror, tänker jag. Teman om glädje och sorg, ansvar och förlåtelse växlar med varandra, och varje söndag är en liten påskdag, då vi, särskilt i nattvardsfirandet, påminns om Jesus död och uppståndelse. Till dess han kommer åter.

Dessutom är det en upplevelse i sig att få fira gudstjänst tillsammans med människor från många olika håll och miljöer. Och av olika åldrar. Nu är det ju tur att inte alla församlingsmedlemmar kommer varje söndag (vi får helt enkelt inte plats!),men om alla som är någorlunda friska gick åtminstone någon gång i månaden skulle vi mer än väl fylla alla kyrkor i församlingen. Och varför skulle vi inte egentligen? Kyrkan är ju inte till bara för årets konfirmander utan också för tidigare års - liksom för barn och andra okonfirmerade.

Här följer en norsk ”kyrkovisa” på det här temat:

1. Tio kyrkogångare
möttes alla tio,
regnet skrämde en av dem,
och därmed var de nio.

2. Nio kyrkogångare
snarkat utan måtta.
En försov sej rätt rejält,
och därmed var de åtta.

3. Åtta kyrkogångare,
solen skiner nu.
En for ut till stugan sin,
och därmed var de sju.

4. Sju små kyrkogångare
hade kroppskomplex.
En gick jämt på träning,
och därmed var de sex.

5. Sex små kyrkogångare
satt i sina hem.
En blev fast vid datorn,
och därmed var de fem.

6. Fem små kyrkogångare,
goda råd är dyra:
trädgårn måste krattas,
och därmed var de fyra.

7. Fyra kyrkogångare
ännu man fick se.
En blev stött på pastorn,
och därmed var de tre.

8. Tre små kyrkogångare
fortsatte att gå.
För en var psalmen okänd,
och därmed var de två.

9. Två små kyrkogångare
satt i kommittén.
Snart så blev de osams,
och därmed var de en.

10. En kyrkogångare
bad till Herren då,
tänkte på en ensam själ,
och plötsligt var de två.

11. Två små kyrkogångare
lät Guds Ande styra,
mötte några vänner,
och plötsligt var de fyra.

12. Fyra kyrkogångare
stressade med måtta,
läste Bibeln, sjöng och bad,
och plötsligt var de åtta.

13. Åtta kyrkogångare
handlar denna text om:
de fick se behoven,
och plötsligt var de sexton!

14. Sexton kyrkogångare
hör vi på oss kalla:
Kom, följ med och fira
att Jesus är för alla!

Kyrkbladet
Tidning för alla som bor i Enånger, Njutånger, Iggesund och Nianfors.
Utgiven av Enånger-Njutångers församling
Kyrkovägen 3
825 30 Iggesund
0650 - 765 40

Hemsida
svenskakyrkan.se/enanger

Ansvarig utgivare
Kyrkoherde Pär Stenberg
tfn 0650-765 47

Redaktör
Mats Sandström
tfn 0650-55 00 08

Redigering/form
Rune Brolin
0650-55 10 58
070-796 64 58
runebrolin@hotmail.com

Redaktion
Mats Sandström, Rune Brolin, Ann Berg, Gun-Britt Bergström, Katarina Sölveskog

Kyrkbladet utkommer med 4 nummer/år till hushållen i församlingen.

Tryckt på miljövänligt papper av Bok och Tryck i Söderhamn.

Utdelning
Svensk Direktreklam, Hudiksvall.

Orgelpsalmen

Vi har ju fått en så gott som ny orgel i Njutånger, om än åtskilligt pipmaterial som brukligt återanvänts. Det är fortfarande värt att fira, och är det någon som vill lära sig spela skulle det nog kunna gå att ordna. (Fråga gärna!).

Orgeln är ju tillsammans med bl.a. saxofonen ett av få instrument vars uppfinnare man känner namnet på. Ingenjören Ktesibios i Alexandria uppfann instrumentet redan på 200-talet före Kristus, och det användes på diverse världsliga arenor innan det slutligen fann vägen in i kloster och kyrkor (bl.a. lär kejsar Nero ha varit en ivrig orgelspelare) och utvecklades på olika sätt, bl.a. med pedaler så att man ovanligt nog kan spela också med fötterna!

Vid invigningen sista helgen i augusti sjöng vi den här fina ”Orgelpsalmen” av Christian Braw - som gäller oss alla i församlingen:

1. I en orgel varje pipa
finns där för att ljuda klar
och med tonens krafter gripa
själens djup hos en och var.

2. Tonen skall tillsammans klinga
med de andras klara ljud
och som änglasången bringa
oss en hälsning ifrån Gud.

3. Så går stämmor i förening,
olika blir enade,
sprider ljus och skänker mening
åt vad Gud har låtit ske.

4. Det är så som vi skall ljuda,
samstämt, tydligt, rent och klart
och till lovsångsfesten bjuda,
där vårt mål blir uppenbart.

5. Herre, låt vår samklang höras
ner i stumma läppars dal,
så att många kan beröras
av vår glädje och koral.

Text och copyright: Christian Braw (publ. med tillstånd)

Presentation: Andreas Holmberg

Härlig handarbetsresa!

Så äntligen fick vi åka på den årliga handarbetsresan till Undersvik. Det är alltid fantastiskt roligt! Det var fler utställare än vanligt och vi blev rikt inspirerade av allt som visades och såldes. Där fanns dukar och garner, kläder och stickat, julsaker, fågelholkar, en massa snickerier och mycket mycket mer. Det var svårt att se sig mätt på allt det vackra.

Efter utställningen och den goda lunchen med tillhörande efterrätt gick vi till den närliggande kyrkan för att lyssna på andakten. Därefter åkte vi till sist men inte minst Kilafors och tittade på mönster och köpte garn. Och vilka härliga garner och färger det finns!

Ann-Kristin Källström, diakon

LÅT FLER FÅ FYLLA FEM !

Förra julen uppmärksammades situationen för de allra minsta i Svenska kyrkans insamlingskampanj och temat är det samma i år: Låt fler få fylla fem. De första fem åren är de sköraste i ett barns liv.

Var femte sekund dör ett barn som inte hunnit fylla fem år. Det motsvarar 6,4 miljoner barn per år. Barn dör av undernäring, infektioner och bristande omsorg. Svenska kyrkan är med i kampen för alla barns rätt till ett tryggt liv. Kyrkan stödjer arbetet att få fram mat, rent vatten och hälsovård till barnen. Bland annat uppsökande hälsorådgivning i utsatta bostadsområden ger en direkt hjälp.

Mentormammor är kvinnor som har fått utbildning i sjukvård, hygien och kostlära. Dessa mentormammor lär i sin tur nyblivna mammor hur man bäst tar hand om sina barn. När mammors situation förbättras får också barnen det bättre. I Svenska kyrkans arbete för genusrättvisa bekämpas orättvisor, diskriminering, våld och förtryck som drabbar kvinnor och flickor.

Barn och kvinnor är särskilt utsatta i konflikter och naturkatastrofer. Svenska kyrkans internationella arbete kan vara snabbt på plats genom ACT, Action Churches Together.

Du kan vara med och hjälpa de utsatta barnen och deras familjer, genom din gåva till julkampanjen Låt fler få fylla fem. Varje bidrag räknas och varje bidrag blir till utbildning, mat, rent vatten och hälsovård.

Mats Sandström

Foto Eric Miller

ENÅNGERS KYRKA
Lördag 19 december kl 17.00

VI SJUNGER IN JULEN TILLSAMMANS MED

Jesper Nilsson Johanna Skarin
Julia Bergwaahl Ingrid Svensson
m fl.

Insamling till Svenska kyrkans julkampanj

”LÅT FLER FÅ FYLLA FEM”

Välkomna !

Ur ”Julhälsning till församlingarna i Uppsala stift 1915” har vi hämtat kyrkoherden i Enånger K G Brobergs beskrivning av Hälsingland och dess innevånare.

Får då först betyga att ryktet talat sant, att Hälsingland är vackert. Kuperad terräng, skog och vatten, blånande höjder och fagra dalar möta där ögat, vart man kommer. Till om–växling bjuder dock en och annan socken mera på slättbygd. Men slätten omramas vanligen av större och mindre höjder samt genomskäres av en å eller älv, stundom av flera, som allt emellanåt bilda vattenfall, vilka driva sågar, kvarnar, smedjor m.m. Ofta står där ock någon förfallen, gammal byggnad, som infödingarna kalla schäck. Det är kvarlevor från den tid då linodlingen spelade en roll i Hälsingland. Nu odlas där lin blott till husbehov och knappast det, vadan schäckarna, där linet beredes medelst vattenkraft, till stor del blivit överflödiga och fått förfalla. De plockas även bort så småningom. I stället har man fått kraftstationer för elektriskt lyse och drift. I undertecknads församling finnas icke mindre än fem a sex sådana där i förefintliga vattendrag.

Mesta marken är skogbärande, ehuru skogen börjar bli tunn. Skoghanteringen är av gammalt hemtam i Hälsingland. De litet varstädes befintliga järnbruken behöva för sin drift träkol, dock mindre nu än förr. En del bruk ha under sista årtiondena alldeles upphört med järntillverkningen. Det bär sig icke att driva den på gammeldags vis, och till ombyggnad efter moderna metoder fordras för stora kapital för att enskilda skola mäkta med det. På en del håll ha större bolag bildats och genomfört moderniseringen, som synbart lönar sig. Annorstädes drives nu blott jordbruk och skogsförsäljning. Props och timmer äro ord, som ofta komma igen i hälsingens tal, helst under vintern. Då hugges och köres det i skogarna mellan jul och påsk så mycket tycken hålla.

Till havet skall virket ned, och dit kommer det också på skilda vägar, icke minst på floderna, och hopar sig i vikarna och vid sågverken, samt lastas slutligen, efter mer eller mindre omständlig behandling vid sågen, i stora ångare, som föra det till utlandet för att skaffa pengar till uppehållande av handelsbalansen. Annars skulle kaffe, tobak och annat snart göra oss insolventa. Ja, skogen, även den numera tunna skogen, är hälsingens bästa inkomstkälla.

Jordbruket är väl att sätta därnäst, men föder ännu icke inbyggarna. Brödsäd har i lång tid mestadels köpts. Nu, då den blivit synnerligt dyr, tycks dock folket ha fått upp ögonen för behovet att självt odla sådan. Och av gammalt vet man att den går bra till. Rågåkrarna börja därför bli rätt vanliga igen.

Den mesta åkerjorden får bära gräs. Hö odlas till avsalu.Vallarna få dock ofta bli rätt gamla. Men jorden är i allmänhet god, och på gödsel sparas just icke heller, vadan skördarna i allmänhet bli goda.

Fisket - egentligen strömmingsfisket - har i kustsocknarna av gammalt varit en betydande binäring och många ha yrkesmässigt bedrivit det. Men på senare åren har man hört klagan mer och mer över att det tar slut. Strömmingen går icke längre till, heter det. Om orsakerna har man blott gissningar hit och dit.

Folkkaraktären synes främlingen litet sammansatt. Därav talesättet: ”Han förstår sig icke på hälsingarna.” Här finns emellertid bra folk, utmärkt bra, men även icke så litet som ej kan hänföras till denna grupp. De ha blivit efter i utvecklingen, kanske en hundra år somliga. Och Hälsingland bedömes ofta blott efter dessa individer, vilket icke litet harmar den hederliga hälsingebefolkningen.

I religiöst avseende är befolkningen i allmänhet rätt kyrklig. De yngre ha dock en stor dragning till nöjen. Och anordnare av sådana saknas icke. På sommaren äro dansbanorna vanliga samlingspunkter och eljest godtemplarhusen, som torde finnas i alla församlingar.

I politiskt avseende har allmogen hittills ganska allmänt velat kallas för liberal. De flesta ortstidningarna hava ju den färgen. Men på senare tid har socialismen även fått djupa försänkningar här, framför allt i städerna och vid bruken. Dess anhängare ligga därför vanligen över de andra partierna vid valen, så långt de intressera sig för dem.

OBS: Originaltexten något beskuren

Kyrkoherde K G Broberg med familj. *Foto Erika Nordin /Sockenbilder*

Alices spalt

Förändring

Vadå förändring? Jo det är det som är temat för församlingsbladet säger husse. Hmm, vad ska man säga som snart treårig Taxrussel om det temat, för meningen är ju att jag ska skriva, vilket jag är ganska bra på nu. Eller hur?

Okej, jag är emot förändring, tycker att det är bra som det är, vill inte att något ska ändras.
- Men det vill jag, säger husse och blänger på mig, jag vill ha förändring på dig Alice och det är vi många som vill. Vadå, hallå, förändra mig, varför? – Du har inte mognat på det vi sätt vi förväntat oss, säger han och knycker på nacken. Ska han säga, som inte förändrat sig på 35 år som präst! Det är det många som anser i alla fall och det har även nått mina känsliga Taxrussel öron. Jag tror nog inte att någon eller något kan förändra "prästhusse", men med mig tror de att det är möjligt, vi får väl se hur det går med den saken.

Just nu känns det som lite förändring i mitt andliga liv i alla fall. Helt plötsligt får jag följa med matte och husse till min favoritkyrka S:ta Maria som ska ställas i ordning inför de människor som besöker kyrkogården för ljuständning. Vi har tänt ljus, kokat kaffe och meditativ musik strömmar ur högtalaren i taket. Sådana gånger blir jag lugn ända än i själen. Det är Alla helgons helg och vi ska minnas alla döda, alla goda kristna förebilder och alla som stått våra hjärtan nära, säger husse. Ja ha, då kommer han väl bl.a. att tänka på den där halvtaxen Sally som var sááá väldigt bra, from och förändringsbenägen. Hon som var så lydig, som spelade får under julspelen till allas stora glädje, som var på jobbet varje dag och var en glädjespridare för allt och alla. Min yrige och lite yvige pojkvän Stures företrädare Bosse blir säkert helgonförklarad han också. S:ta Sally och S:t Bosse! Hmm. Okej då, ber matte att tända ljus för de båda (förebilderna, hmm) i alla fall!

Alla döda är inte helgon och alla helgon är inte döda, muttrar husse där i vapenhuset medan han tänder ljusen på bordet. Vad menar han med det? Du är inte helt förlorad Alice, säger han. – Jobba på din förändring! Hmm, vill han att jag ska bli ett helgon?

Oj vad många människor det kom till kyrkogården för att tända ljus, en och annan hund var också med. Några letade sig också in i kyrkan för lite kaffe, samtal och stillhet berättade matte, men då hade jag redan gått till Sture för lite bus. Helgonförklaringen må dröja!

Alice

Barns rättigheter i fokus

Inför FN-dagen den 24 oktober hade skolan i Iggesund temaarbetat med mänskliga rättigheter. Arbetet utmynnade i ett karnevalståg genom Iggesund med klasserna F-3. Eftersom FN-dagen i år inföll på en lördag genomförde skolan sin manifestation redan på fredagen före. Med handmålade flaggor från olika länder, sånger och glada tillrop vandrade ca 170 barn och några vuxna en sväng genom Iggesund innan alla samlades vid badhuset. Där lästes FN:s barnkonvention upp på flera flera olika språk.

Foto Rune Brolin

VINTERKRYSSET

Rätt lösning nr 4

Vi tackar alla flitiga korsordslösare för alla krysslösningar och har härmed nöjet att presentera Höstkryssvinnarna 2015:

Margith Uhlén Henning
Fegärdevägen 21
825 92 Njutånger

Birgitta Peräinen
Centralgatan 11 A
825 30 Iggesund

Elna Wiklund
Njutångersvägen 24
825 92 Njutånger

Namn .....

.....

Adress .....

.....

.....

Lösningarna skall vara inlämnade senast 25 oktober 2015 till Församlingsexp, Kyrkovägen 3, 825 30 Iggesund

SEDAN SIST

Döpta

Dune Annabelle Maria Pihlström

Vigda

Malin Angelica Anette Lindvall och
Lars Richard Andreas Nordgren

Lilian Elisabet Burman och
Kent-Ove Bergfeldt

Iris Mari Olsson och
Lars-Erik Peter Klas

Berith Elisabet Landin och
John Olof Staffan Landin

Till vila

September

1	Nils Westberg	95 år
3	Britta Kristina Hamrin	78 år
6	Marianne Elisabet Hedberg	74 år
10	Kurt Lennart Hamlund	66 år
12	Berit Barbro Karsk	77 år
16	Maj-Lis Anita Kanon	75 år
22	Mary Katrina Apelgren	86 år
23	Erik Gotthard Persson	90 år
28	Anna-Greta Svensson	83 år
30	Mary Ingegerd Thorén	81år

En gåva har lämnats

1000 kr Till flyktinghjälp från Tosätters kyrkliga syförening.

Någon att tala med

Vi präster och diakon, finns här i församlingen för dig som behöver tala med någon om det som tynger dig och som du har svårt att tala med någon annan om. Vi har tystnadsplikt och vi kan träffas antingen i kyrkans lokaler eller att vi kommer hem till dig, på en tid som passar dig. Vi präster tar även emot bikt.

Ann-Kristin Källström (diakon) 0650-76545

Mats Sandström 0650-55 65 05

Zack Lindahl 0650-765 48

Pär Stenberg 0650-765 47

Enånger-Njutångers församling

Kyrkovägen 3, 825 30 Iggesund
Tfn 0650-765 40, fax 0650-765 49
www.svenskakyrkan.se/enanger
E-post: enanger-njutanger.
forsamling@svenskakyrkan.se

Präster
Pär Stenberg, kyrkoherde
tfn 0650-765 47

Mats Sandström, komminister
tfn 0650-55 00 08
Träffas säkrast mån.d.10-12 och torsd. 17-18 i Enångers prästgård.
Bostad 0650-55 0514

Zack Lindahl, komminister,
tfn 0650-76548

Kyrkomusiker
Mats Hylander
bostad 0650-317 71

Diakoni
Ann-Kristin Källström
tfn 0650-765 45

Församlingsexpedition
Måndag-torsdag kl 10-12
Tisdagar även 16-18
Monica Rösnäs,
tfn 0650-765 40

Barnverksamhet
Maggan Andersson tfn 0650-765 43
Katarina Sölveskog tfn 0650-765 44

Kyrko/kyrkogårdsvaktmästare
Iggesund: Kenneth Åkerlund
tfn 0650-204 16
Njutånger: Jan-Olof Ståhl
tfn 0650-705 22
Enånger: Ola Borin tfn 0650-55 05 56

Församlingshem:
Njutånger, S:t Olofsgården
tfn 0650-765 40
Iggesund: tfn 0650-765 40
Enånger: tfn 0650-765 40

Församlingshemsvärdinna:
Monica Rösnäs, tfn 0650-765 40

Kyrkorådsordförande:
Kjell Kroon, tfn 0650-70465,
070-2111717

Rapport från kyrkorådet

Tillsammans

När jag sökte på ordet ”tillsammans” över internet fick jag drygt 4 miljoner träffar. Ordet används mycket frekvent i olika sammanhang – men vad står det för? I många föreningar och organisationer använder man ordet som ett värdeord, att man gör något eller ställer sig bakom en gemensam värdering.

Men människan är komplex, det är svårt att leva tillsammans. Min bakgrund ser annorlunda ut än din och därför kan vi tycka olika i olika frå–gor. Jag kan ha svårt att förstå din mening och du kan ha svårt att förstå min. Men vi ska alla leva tillsammans i ett gemensamt samhälle som präglas av kompromisser oss människor emellan.

När vi möts och försöker förstå varandras mening, när vi intar en hållning som är tolerant och lösningsinriktad, när våra olika åsikter får en chans att prövas mot varandra. I de mötena kan vi få ett hållbart samhälle där vi alla, trots våra olikheter, kan leva tillsammans.

Den dag vi inte längre vågar säga vår mening, när vi inte längre vågar stöta våra åsikter mot andras, den dagen ”*Tillsammans i gemenskap*” inte är vår grundvärdering då blir det verkligt svårt att leva tillsammans.

Tillsammans gör skillnad
Hälsar Kjell Kroon / ordf.

Förändring på våra kyrkogårdar!

I våra minneslundar på Iggesund, Njutånger, Enånger och Nianfors kyrkogårdar kommer snart fyra vackra smidesskåp med glasrutor att placeras, smeden Gert Bergsman i Borka är den som tillverkat skåpen åt oss.

Smidesskåpet har plats för en bok där de som är gravsatta i minneslunden antecknas om anhörig så önskar.

Våra kopparböcker kommer inte längre att uppdateras och vi vet i skrivande stund inte var de ska placeras, om de ska stå kvar ute på kyrkogården eller finnas i kyrkorna.

Gert Bergsman under arbetet med smidesskåpen *Foto Rune Brolin*

Viktig förändring!

En lång tid tillbaka har vi haft möjlighet att gå till församlingsexpeditionen för att få lämna ekonomisk minnesgåva till olika fonder och andra ändamål i samband med begravningar.

Dessa bidrag ska sedan i sin tur administreras så att det kommer till avsedd mottagare. Alla dessa bidrag till olika fonder är naturligtvis behjärtansvärda dock ser vi att de kostar mera än det smakar rent administrativt. Kyrkorådet har därför, efter revisors påpekande, diskuterat denna hantering och så småningom under hösten beslutat:

Att begränsa antalet fonder till att bara gälla gåvor till Svenska kyrkans egna fonder, lokalt som internationellt. För gåvor till andra fonder hänvisas till begravningsbyråerna och de olika fonderna.

Vid vigslar och dop händer det att penninggåvor överlämnas för ett särskilt ändamål som placerats i en form av fonder, dessa bidrag går fortfarande in till den verksamhet som givaren önskat men bidrar inte någon fond utan går direkt till verksamheten. Den enda egentliga ”fond” som blir kvar är ”Blomsterfonden” .

Det kan se dramatiskt ut på papperet, men egentligen är det ingen skillnad: pengarna kommer dit ni tänkt och kommer att användas enligt era önskemål.

Fortsatt välkommen till församlingsexpeditionen.

Vi hjälper dig gärna med det vi i fortsättningen kan förmedla vad det gäller gåvor alltså bara fonder inom Svenska kyrkan, internationellt som lokalt. Men Du; har du problem med att hitta kontonumret till typ Cancerfonden fixar vi det också!

Ovanstående förändring träder i kraft 1 januari 2016

Kjell Kroon ordförande

”Frälsning & dom”

Så heter årets musikal som spelades den 18 oktober. Bakom manuset och musiken står som vanligt församlingens kyrkomusiker Mats Hylander. Medverkade gjorde Njutånger -Iggesunds kyrkokör med musik & teatergrupp. I den ingår många av församlingens anställda.

Så här skriver Mats Hylander själv om musikalens grundidé:

När vi människor ser all ondska i världen kan vi tänka: ”Gud, gör något! Sätt stopp för det här!” I Bibeln läser jag om en Gud som faktiskt gör något – eller rättare sagt kommer att göra något: Gud kommer att sätta stopp för all ondska, det kommer en dom. Men inför ordet ”dom” blir vi konfunderade. Hur går det då för mig? Domen kan gärna drabba Hitler och Breivik, men själv vill jag inte dömas.

Årets musikal tog upp ämnet ”dom” – ett föga populärt ämne. Vi ordnar med försäkringar och testamenten inför vår stundande bortgång, men när det gäller det eviga livet blir det lätt bara önsketänkande. Men jag menar att vi kan förbereda oss. Den rättfärdige Guden som ville mitt liv vill ha gemenskap med mig, och den kärleken behöver vi gensvara på.

Om jag sitter i en båt och säger till min fru: ”Nu ska jag visa hur mycket jag älskar dig”. Efter det hoppar jag i vattnet och drunknar. Det skulle folk inte uppfatta som en kärleksgärning, det skulle bara vara knäppt. Men om hon ramlar i vattnet och jag räddar henne (men förolyckas själv) då är det en kärleksgärning. Jesu död på korset är en kärleksgärning just därför att det är en ställföreträdande död.

Enligt kristen tro ligger en dödsdom över oss. Men Jesus har räddat mig från detta – om jag tar emot honom.

Foto Rune Brolin